(ZEITUNGSDRUCKSACHE)

Рік II. ч. 2. (158) 3. січня 1941. Ціна: 30 сот

...ські ВІСТІ

...ник, виходить кожного дня, крім неділь і свят

ПЕРЕДПЛАТА
в краю і закордоном
місячно . . . . . . 6 зол.
Курс 1 нім. марки — 2 зол.
5 чеських корон — 1 зол.

Краків, Райхсштрассе ...

РЕДАКЦІЯ:
Краків, Ожешкової 7. — Тел. 104-81

„Krakauer Nachrichten" — Tageszeitung.
Verwaltung: Reichsstrasse 34. Schriftleitung: Orzeszkowagasse 7.

Повітряні атаки на Анґлію

Берлін, 2. І. — **Головне Командування Німецьких Збройних Сил** подає:

В дні 31. XII. один німецький боєвий літак підчас смілого лету скинув влучно ряд бомб з висоти 100 м. на одну фабрику зброї у графстві Ессекс. Також у Лондоні обкидали розривними бомбами важні боєві обєкти. Дальші атаки були спрямовані на один двірець і на одну з пристаней в південно-східній частині Анґлії. Завважено поважні ушкодження важних військових обєктів і численні пожежі маґазинів.

Чотири ворожі літаки намагалися під заслоною хмар передертися над територію Західньо Німеччини. Протилетунська артилерія зістрілила два ворожі літаки типу Брістоль-Бленгайм, решту примусила до відвороту, заки долетіли до мети. З німецького боку не було ніяких втрат.

В новорічну ніч німецьке летунство не переводило ніяких акцій. Також ворог понехав зачіпні акції.

Затопили 10 анґл. кораблів

НА ТИХОМУ ОКЕАНІ

Берлін, 2. І. — Згідно з повідомленням англійської пресової аґенції Ройтера голова уряду Нової Зеляндії Фрейзер заявив, що на один з островів архипеляґу Бісмарка висадили на сушу 500 анґлійців, французів і норвежців. Всі вони це моряки з кораблів, що їх недавно позатоплював німецький воєнний контрторпедовець, що діє на Тихому Океані. Німецький корабель затопив 10 анґлійських кораблів.

Ніч страху в Лондоні

Штокгольм, 2. І. — Німецьке летунство безнастанними атаками розбиває опір анґлійського острову. Після недавних важких ударів нова німецька масова атака на Лондон спричинила велитенські втрати. На основі депеші „Юнайтид Пресс" — німецька атака мала „грізні розміри". Це була найсильніша атака від часу важких для Лондону днів. Наперед німці скинули на Лондон величезні маси запальних бомб, що спричинили грізні пожежі. Опісля німецькі бомбовики назлетіли над Лондон черговими хвилями, примушуючи анґлійську протиартилерію до безнастанного оборонного вогню продовж багатьох годин. Також анґлійське радіо мусіло признати, що Лондон не мав спокою цілу ніч. Ця атака — як подавало лондонське радіо — належала до найсильніших, що їх пережив досі Лондон. Вибухли численні пожежі, багато фабрик мало великі шкоди. Це була „страшна вогнева атака". Бомба перебила одну з головних ґазових рур, причому повстав „велитенський стовп вогню". В усіх дільницях вибухли пожежі, що освітлювали німецьким летунам намічені цілі. Розмірів шкід досі ще не устійнено.

Боєві дії італійської фльоти

і летунства

Рим, 31. XII. — **Головне Командування Італійської Армії** подає:

У сумежному районі **Киренаїки** продовжуються артилерійські дії біля Бардія. Італійці відбили кілька менших анґлійських змоторизованих відділів, що намагалися наблизитися до італійських становищ.

Італійське летунство кілька навоворотами бомбардувало розривними бомбами та обстрілювало скорострільним вогнем ворожі змоторизовані відділи. Ворог має великі шкоди й знищення в механічних возах. У районі Джіярабуб італійці відбили ворожу атаку. Анґлійці безуспішно бомбардували кілька італійських баз.

На **грецькому** фронті ворог почав льокальні дії. Всі вони відбиті з великими втратами для ворога.

Відділи італійських бомбовиків та ловецьких літаків бомбардували кількома наворотами портові обєкти, оборонні становища та військові відділи.

Смілива італійська атака на ворожу морську базу у **Тревесі** спричинила пожежі та великі шкоди у матеріялах і портових обєктах та на одному кораблі, що стояв на якорі.

29. XII. протилетунська артилерія фльоти зістрілила над **Вальоною** один воєнний літак, що злетів у вогні. Ловецькі літаки здігнали ворожий відділ та зістрілили дальші 2 літаки. Одиниці італійської воєнної фльоти довго обстрілювали ворожі становища на грецько - албанському побережжі. Обстріл заподіяв ворогові очевидні втрати. Італійці не зустрічали ніяких перепон.

У Східній Африці не було нічого важного.

Ніччю на 30. XII. ворожі літаки перелетіли у двох хвилях, що чергувалися, над Неаполем і скинули над містом летючки та кілька бомб, що поцілили два мешкальні будинки. Жертвою бомб стало 7 вбитих та кількох ранених.

Один італійський підводний човен, що діє на **Атлянтику**, зістрілив один анґлійський бомбовик.

Протекторат Чехії й Морав...
на склоні 1940 р.

(Від нашого кореспондента)

Прага, у грудні 1940.

Від часу, коли чехословацька республі...
ка перестала істнувати, а над Чехією і М...
равією прийняла протекторат Велик...
Німеччина, — життя в Протектораті п...
волі внормувалося і поплило новим, згор...
визначеним йому річищем. Рішення, що й...
го прийняв президент Еміль Гаха на іст...
ричному засіданні в Берліні в березні 19...
року щодо дальшої форми чеської держа...
ности та долі чеського народу, як бачим...
само життя вповні виправдало. Сьогод...
„Протекторат Бемен унд Мерен" (офіцій...
назва) є одною з нечисленних затишних з...
кутин Европи. І це добре розуміють са...
чехи, особливо після того, що з Польще...
та що пізніше сталося у Скандинавії й у З...
хідній Европі разом з Францією.

Від природи реалістичної вдачі працьо...
витий чех скоро пристосувався до новог...
ладу. Тепер він звернув усю свою увагу г...
ловним чином на господарський та культур...
ний розвиток свого краю. Звільнення чех...
від мобілізації і військово служби взага...
(у Протектораті є 7.000 чеського вільнон...
ємного війська для внутрішнього вжитку...
скасування митних кордонів між Протект...
ратом і Німеччиною та ціла низка інши...
господарських законів і розпорядків, з...
крема т. зв. протижидівські закони, надзв...
чайно сприяють розвиткові. Протектора...
давно вже не має безробітних. Кожний, хт...
бажає працювати, знайшов собі працю ...
краєвих фабриках і по майстернях, що і...
тенсивно працюють, або добровільно в...
їхав на працю до Німеччини. Хоч і є таки...
закон, але примусової праці у Протектора...
нема. Зате зреалізували закон про винаг...
роду за працю службовикам і робітника...
усіх катеґорій та розпорядки про охорон...
працюючих від будьякого визиску.

Скасування митних кордонів влегчил...
вивіз промислових виробів з Протекторат...
до Німеччини і заграницю. А вже дуже н...
руку чеській інтеліґенції прийшлися прот...
жидівські закони. Вони, усунувши жидів ...
державних і самоуправних установ, з пр...
си, театру, тощо, звільнили чеській моло...
шлях до прерізних варстатів праці.

Колись у чехословацькій республиці б...
ло повно різних політичних партій та ґру...
Тепер чехи політикою не займаються, б...
на це їм не стає часу. Скрізь в урядах ...
промислових установах впадають в о...
плякати: „Час летить, праця кличе!" А ...
ресторанах, каварнях і ін., читаєте: „Пр...
сять не політикувати!" або просто — „У н...
не політикують!" Замість колишніх вор...
гуючих між собою політичних партій сь...
годні у Протектораті є лише єдина пол...
тична орґанізація „Народні Соуручевств...
(Народня Спільнота), що обєднує і репр...
зентує все чеське життя. Майже вся чесь...
преса є орґаном цієї орґанізації.

Надзвичайно інтенсивно б'ється тепер в ротекторатї живчик чеського культурного життя. У більших містах і містечках повстали нові театри, нові театральні мандрівні дружини, хори, орхестри, різного роду хомі вистави, появилися цінні театральні інові песи і т. п. Дуже широко розвинулась акція „Нарід своїм мистцям", що має меті матеріяльно допомогти своїм неможним мистцям та одночасно поширити масах справді мистецькі твори. Місяць удень був місяцем таких мистецьких вистав у Протектораті. Лише в самій Празі їх було пять, а в цілому краю тридцять; досі продали образів на суму більше одного міліона корон.

Чеський нарід, втративши свою політичну суверенність, завдяки своєму проводові зберіг всі підстави своєї екзистенції та реальний змисл життя. Віддавши себе під охорону Великої Німеччини, він забезпечив себе від усяких можливих несподіванок. д. к.

Пропаґанда українського імени

(Від власного кореспондента).

Відень, у грудні 1940.

„Нова зброя" — так називають у нашу бу пропаґанду. Присвячують їй не тільки агу, запрягають у її службу не тільки есу, мистецтво й техніку, але й видають неї поважні суми. Німці кажуть: „Пропаґанда — це правда. Тільки ж треба вміти її дати". І подають: ґазетою, по радіо, зі ени й виставами.

Нічого й казати, що й для українців пропаґанда — не пусте слово. Очевидно, наші овини такі, що окремих органів для цього в нас нема. Проте не можна сказати, щоб не було. Кожний українець, де б він не в, е малим неофіційним представником раїнського імени, кожний його крок, слово, діло — це засоби цього представництва. що чи негідно виконує він цю почесну лю — про це хай йому каже совість. Іншого трибуналу нема.

Наскільки знаю, розсіяних по Вел. Німеччині наших людей, це мале представництво, обмежене рямцями місця та умовин, конують тисячі земляків зовсім ненайгше. Дістаю листи, говорю з людьми, ву у великому середовищі. Іде муравна українська праця, що пропаґує українську культуру. Концерти, виступи, виставки вишивок і т. д. Де тільки є гурт українців, є й те намагання: вияснити чужинцеві, о ми та які ми.

Ось — Відень. Двоміліонове місто, що є свій питомий тягар у всій Европі. Місто, кому десятки націй і крізь яке пересовуються щодня, щотижня тисячі чужинців. от українців, маленький, оптимісти рахують їх на 4 тисячі й порахуйте, який це відсок! Цих, що мають „посаду" й хату, тасправжню хату (без лапок), почислиш пальцях. На Банкґассе — УНО, на Швайґерґассе — Українська Установа Довіря, Постґассе — гр.-кат. церква св. Варвари. цьому трикутнику ввесь зміст, все українське життя. Земляки живуть різно: здебільша тяжко працюють як робітники, аться, коли вони студенти, розбиваються, риба об лід ті, що недавно прибули. Всі ють напружені чола думкою про нині й втра. Є, очевидно, що є (як його й не ти?) маленькі амбіції, котирійки, за й про. Але це неповажне й загальне життя пеходить над цим, як вода по камінчиках. воді — люди ж позбігалися з різних сторін, є „тутешні" й „зайшлі", з Великої Німеччини, Закарпаття й Галичини, поприносили свої звички й погляди — народжується одностайний тип українця.

Це можна бачити зокрема у змаганні українців Відня гідно репрезентувати себе. Як його поставити й влаштувати домівку УНО так, щоб була, як чічка, — ось турбота всіх. У церкві мусить бути хор і то добрий хор — і дириґ. Гнатишин дістає стільки рад та вказівок, що для трьох Гнатишинів було б доволі. „Панове »Крафт дурх Фройде« пропонують нам виступити з повзами!" — й тов. Остапчук хотів би всіх і вся поставити до коломийки. Використати час, побут, нагоду — в цьому всі українці Відня згідні.

І використовують. Коли я приїхав, головною темою був Святочний Вечір „Різдво закордоном", назначений на 18. грудня цр. у Нім. Закордонному Студентському Клюбі. Цей клюб — мала Европа: 700 студентів репрезентує 22 нації, від жовтошкурих до чорних, від норвега до грека й еспанця. У рямцях святочного вечора були „колядки народів" і — очевидно — українці беруть участь. Студентська „Січ" і УНО подали собі руку. В холодній, хоч і приємній залі, сходилися на пробу й диріґент прів: з сирого матеріялу зробити хор — штука. Бас — отець, що працює як перекладач, соліст тенор — священик втікач, у сопранах і альтах — чотири українки Відня, що їх ця пісня заворожує, бо самі вони говорять між собою по німецьки. Решта — студенти, хлопці й дівчата, що мають безліч віри й запалу й дуже обмаль засобів до життя. А будинок клюбу — теж Европа: ясний і вважливий — з будь чим виступати не годиться.

Виступ був. І то який виступ! Прошу сідати й капелюх здіймити.

Італійців репрезентувала одна співачка. Німців — хор з 6 дівчат. Болгари виставили великий мужеський хор (їх тут студіює 400!) та соліста з окремою точкою, співака з добрим голосом. Мадяри виступили в нар. одягах. Ще був голяндець, що співав при дострої фортепяну. І він культурний співак і колядки — колядки старого, високовиробленого народу.

Українці — остання т[illegible] Зумисне, щоб враження було. Хор найб[illegible]ший. Жаль, що не в народніх одягах, але ж — звідки їх узяти? Ну, й пісня. За столом після вечора, коли сиділи ми з різнонаціональними приятелями, я питався: Чому не виступили серби? Де словаки? Де інші? І я казав: Панове, в вас же є держава, ви маєте стипендії й можливості! І я був гордий за моїх земляків, оцих студентів, що живуть півжиттям і студіюють серед дуже важких умовин (працюють, де і як хто хоче, щоби втриматись), за отих дівчаток, що їх Відень відчужив уже й рідна пісня привертає, за таких, як ви, обездолених і бідних. За всіх, що так гідно репрезентували нас перед набитою ущерть салею, де сиділи представники кільканадцятьох народів і влади.

Віденські українці здають собі поволі справу зі свого представництва. Хор підготовлюється вже до другого виступу, танкова секція УНО має на увазі таки той вечір при помочі „Крафт дурх Фройде". А попри те йде й мале представництво і, нпр., знаю товариша, що виступав у цих же днях ще двічі з нашими колядками: раз на вечорі Історичної Секції Університету (до речі — мав „пеха": студенти-німці підготовили якусь виставу, що мусіли її на третій дії перервати, й мій знайомий, щоб рятувати програму, виступав тричі замість раз), вдруге на вечорі студентів-евангеликів. У пляні є цикль відчитів у німецькій мові про нашу культуру й історію.

І так проминула наша колядка. Так працюють — українці. У двоміліоновому місті, де живуть представники десяток націй. Іде незаписана й невідмічена муравлина праця. Без пропаґандивного апарату й фондів відбувається велике й мале представництво.

Автор цієї статті, Ваш кореспондент, неверше є свідком цього, з кожного погляду, позитивного діла. І пише про нього, щоби був слід — також і на папері.

Анатоль Курдидик.

Проти вмішування Америки до війни

Чікаґо, 2. І. — „Чікаґо Трібюн" повідомляє, що проф. славного американського університету Нотр Дам, Джон А. О'Бріен сказав в одній промові:

„Безпеці американського народу загрожує пропаґанда, що штовхає більше до пропасти війни. Зовсім подібно, як у 1917 р. висувається сьогодні гасло: **забезпека світової демократії.** Це ризиковне приступлення Америки до війни продовжило її, коштувало життя міліони людей, перешкодило в мирових переговорах і довело до непевного версайського мира. Краще звернути увагу на 25 міліонів громадян, **без відповідного помешкання, одягу й удержання. Милосердя треба почати від власного дому**". Відтак проф. О'Бріен виступив проти комітету оборони Злучених Держав, т. зв. „Комітету білих", що пропаґує оборону Америки при допомозі союзників. Злучені Держави замість вести війну в Европі повинні почати боротьбу з воєнними спекулянтами, підбехтувачами й чужими пропаґандистами, що загрожують мирові та безпеці Злучених Держав П. А.

——o——

Чому італійці вірять у перемогу

ВІДЧИТ РЕДАКТОРА АНСАЛЬДА В БЕРЛІНІ

(Від нашого кореспондента)

Берлін, кінець грудня 1940.

Відомий італійський політик і публіцист **д-р Джованні Ансальдо**, директор римського часопису „Телеграфо" виголосив на днях в берлінському клюбі Закордонної Преси перед дипльоматами й журналістами відчит про теперішнє положення на італ. фронтах. Приявність італ. амбасадора Діно Альфієрі та посла Шмідта з пресового виділу німецького міністерства закордонних справ надала відчитові незвичайної вимови й поваги, зробивши його найкращим коментарем до тих усіх фактів, що їх точно реєструють італійські воєнні комунікат. Ред. Ансальдо накреслив на вступі дуже цікавий образ італійсько - англійських відносин. Вони зачалися у 1655 р., коли то **Кромвель** перший раз послав був англійську фльоту на Середземне Море. Ця фльота заховувалася там з нечуваною самопевністю та безличністю. „Запамятайте панство — говорив д-р Ансальдо — що в цій першій зустрічі між англьо-саксонським імперіялізмом і культурою Середземного Моря міститься все, що сталося пізніше, отож і тайна того язвища, яке обсервуємо від багатьох років, а саме боротьби Італії з Англією". Італійський гість вичислив і пригадав ще раз усі ці страждання, що їх Італія мусіла знести через замкнення **її італійського моря** двома тамами своєї політики: *Гібральтаром* і *Суезом*. Згадав усі політично-соціяльні зневаги продовж трьох століть, що допустилася Англія супроти Італії. Не поминув також одної дуже цікавої сторінки: багатьох, як висловився, недуг і перемін, що їх спричинила Англія старовинній італійській культурі.

Прийшла кріза 1936 р., що вперше відкрила очі всім італійцям. Становище Англії в тому переломовому році накреслив д-р Ансальдо такими словами: „Англія пробувала переводити свої цілі не так дуже гарматами, як своїм престіжем і псевдо-моралю". Від тоді побачив і зрозумів італійський народ, що без воєнного конфлікту з Англією ніколи не може щасливо і спокійно жити в територіяльній сфері Середземного Моря. Не зазнали би також щастя й усі інші народи *над цим морем*.

В дальших частинах свого дуже цікавого відчиту порахувався д-р Ансальдо **з англійською пропагандою**, яка розтрубілася тепер на все горло. „Ця пропаганда — сказав італійський публіцист — завсіди хоче безосновно доказати, що Італії не вистане сил і витривалости довести цю війну до кінця. Англія ще пізнає вікову і глибоку силу Італії. Всі італійці знають, чого хочуть". „Перша наша мета — заявив д-р Ансальдо з сильним натиском — **вигнати влізливця з Середземного Моря й віддати це море його природним і правним панам, себто не одній лише Італії, але всім народам, що живуть на його берегах і мають на них головні точки опору своєї державної сили.** Мета Італії опанувати своє море і віддати його в посідання всіх народів, осягнувши цю мету вважатиме Італія своє імперіяльне майбутнє забезпечення".

Промовець закінчив свій темпераментний і цікавий відчит висловом віри Італії в перемогу фашизму і націонал-соціялізму та в визволення світу з політично-соціяльного гнету. На *таких основах спирається* італійська віра в перемогу. **КТВ.**

АМЕРИКАНЦІ ПРОТИ ДОСТАВ ДЛЯ АНГЛІЇ

Ню-Йорк, 2. І. — Кампанія проти достави для Англії воєнних матеріялів дальше загострилася. Голова новозаложеного „Комітету проти участи в чужих війнах" Вівр Мершел виголосив виклад про мету своєї організації, що його передавали численні американські радіовисильні. Вкінці звернувся він з закликом до Рузвельта, щоб не лишав Америки без воєнних матеріялів, потрібних для її власної оборони.

Після цього викладу до Білого Дому надійшли сотні телеграми, в яких прихильники Мершела протестували проти достав воєнних матеріялів для Англії.

БОГДАН ЛЕПКИЙ 2)

Крутіж

(Історичні малюнки з часів гетьмана Виговського).

„У тім Хведоркові, що ти думаєш" — боронився Босаковський, — „ні, але в моїм він був і в моїм фравцімері, як слон серед порцеляни хазяйнувався".

„Як слон?"

„А щоб ти знав. Панна Евеліна руку на себе зняла, Мальвіну котрийсь із Кривоніжців на коня посадив і почвалав, а Юстина, моя божеська Юстина..." — і не докінчив, лише зітхнув і грізно завернув очима.

„Про вино вашець кінчай. Про масляча!" — приставали до нього.

„Був це такий масляч, що коли я один боклажок послав королеві Володиславові, то він, випивши, сказав: Спасибі тобі, пане Босаковський! Тим вином ти мені гореч моеї жизні ссолóдив".

„А кому ж це таке добре вино пропало? — спитали Босаковського.

„Батько мій цілу діброву спалив на поташ і поташ цей у Данціґу за вино проміняв. Це для тебе на весілля, Валентий, казав".

„А ти й до нині не оженився, Бальку, бач, який то ти! Батьківської волі не сповнив".

„Нераз хотів я, та Гіменей Беллоні[1]) не пара. І чи раз я до аналоя збірався, а пішов на війну. Не моя вина, що такого лицарського духа маю, і хоч як жінок люблю, а шаблі за найкращу з них не проміняв би".

„Відомо, відомо. Про тебе вже мабуть і пісень співають".

Босаковський вдоволено по коршмі розглядався. „В амфорах — казав, — як і на війні, всяко буває. Але здебільшого то я був горою".

„На верху".

„А так. Тямлю, як ми Гощу брали".

„Яку Гощу?"

„Кисілеву, якуж би? Ніяково було, бо Кисілі з Босаковським свояки".

„Девята вода по Кисілю".

„Не твоє діло. Кисіль мені »мошер кузен«[2]) казав. Розумієш? Отож взяли ми тую Гощу — відступаємо. Я конем їду, а за мною, десь там далеко, моя повозка торохтить: з біллям одягали, постелею, бо я змалку до деяких вигід привик був. Під вечір стаємо на нічліг у якомусь дворі. Підходжу я до своєї повозки, а там зпід буди, як дві ластівки зпід стріхи, дві панянки до мене: „Валентий, Валюсь, мій ти, мій!" І скачуть і обіймають. Дві панянки з фравцімеру[3]) Кисілихи, що здавна до мене афект чуе, але пані своєї боялися, тепер тому афектові фольгу дали. І було ж мені з ними було! І охи і шльохи і що лиш на світі в тій матерії є, — бо таки дуже мене любили... Ет!" — і рукою махнув, — „Було́ колись".

Шинкарка мід до чарок наливала.

Телеп Босаконського за руку вхопив: „Валентий! Сповни волю покійного батька й оженися з Оленою. Баба, як грім. А які вина й меди у неї! Олено! А чи пішла би ти за нього?"

„За кого?"

„За добре уродженого пана Босаковського".

„А невжеж є така жінка, щоб за пана Босаковського не пішла? Та ви собі жартуєте з мене, бо де такий пан хотів би бідну шинкарку брати",— відповіла, ніби то засоромившись.

[1]) Гіменей — бог подружжя, Беллона — богиня війни.

[2]) мій дорогий своячe. [3]) жінки для товариства й обслуги великих пань

З голосів преси

Хочуть наслідувати нац.-соціялізм

Консервативна, плютократична Анґлія бачить все більше ясно, що в боротьбі з Німеччиною бракує їй не тільки потрібної военно-технічної сили, але перш за все ідеї, яка ворухнула б масами. Ідея нац. соціялізму, що приваблива ставить перед маси нові форми соціяльного ладу без привілеїв плютократії, зі засадами соціяльної рівности і справедливости — дає власне Німеччині цю силу духа, яка створює чудеса перемоги. Цей преважливий чинник у психольогії народу починають, здається розуміти в Анґлії. Пише про це **„Берлінер Берзен Цтг"**

„Анґлійський король намагається перекласти на анґлійську мову нац. соціялістичне поняття національної спільноти, міністри говорять про конечність ліквідації після війни „привілеїв, що не дадуться більше втримати", а люди з робітничої „лейбур парти" ведуть з театральними жестами нібито боротьбу проти системи, якій таксамо пильно служать, як лорди і фінансові магнати з правих партій. Однак час до часу лунають також деінде голоси, які вказують, *що не всюди іде тільки гра*, але що під натиском все більшого невдоволення мас, показуються дійсно спроби реформ, заки ще не пізно.

Під цим кутом зрозуміння поваги положення треба також розуміти виступ ліберального посла палати громад Ексенда. Він домагався удержавлення копалень, залізниць, банків і тяжкого промислу. Крім цього ствердив ще той посол таку „основну" правду: „Гітлерові помагає у цій війні **нова ідея**. Чи не пора, щоби і ми скріпили тепер нашу збройну силу потугою якоїсь нової ідеї? Гітлер тріюмфував, бо рішився післати старий лад до сто чортів. Нам не пощастить ніколи пірвати вперед і підбадьорити наш нарід і народи Европи на знищення Гітлера, якщо кожний крок нашої національної політики доказує, що не маємо відваги порушити цей старий лад. Ми хочемо Европу вільних робітників і селян, вільну від влади великих землевласників, грошевитих лордів, міжнародніх монополістів та промислових маґнатів, яких моральні засади є опановані лише одним: можливістю великих приходів з інтересів".

Таке сказав анґлійський ліберальний посол! Але слова не розвалять системи, якою вповні заволодів саме капітал і міжнародні монополісти зі своїм речником Черчілем на чолі. І тим траґічніше є положення для тих, що це бабуть.

„Майський в Ідена"

Під цим наголовком пише **„Ноес Вінер Таґбл."**:

„У звязку зі звичайним приняттям дипльоматів, яке відбулося після іменування Ідена міністром закорд. справ, відбув Іден довшу розмову зі совітським амбасадором Майським. За тою розмовою слідкували в Анґлії з великою увагою, бо як відомо, в Лондоні є все ще ілюзіоністи, які після безлічі неуспіхів анґлійської закорд. політики в напрямі поправи анґлійсько-совітських взаємин, покладають великі надії на Ідена.

Неофіційно повідомляють, що Іден просив Майського вияснити, що під теперішню пору є перешкодою на шляху такої поправи совітсько-анґлійських взаємин. На це вказано зі совітського боку на відоме вже домагання звільнення, чи примусової видачі кораблів колишніх балтійських держав, які затримано в анґл. портах. Крім цього хай Анґлія дасть змогу 300 литовським, латвійським та естонським морякам, що їх затримали в Анґлії, вернутися до дому".

Здержливість

„Франкфуртер Цтг" містить кореспонденцію з Москви де читаємо м. ін:

„Закордонно-політичні звідомлення московської преси обмежуються до найконечніших фактів. Деяку увагу присвячує „Правда" промові нового президента Фінляндії. З поміщених виїмків цієї промови слідно, що його наміром є створити приязні й добросусідські взаємини Фінляндії зі Совітами. Велику увагу присвячують тут також спробам анґлійського міністра морських справ Кроса, що намагається спонукати Америку доставляти Анґлії надалі кораблі й корабельний матеріял. Берлінський кореспондент сов. телегр. агенції „Тасс" повідомляє про враження промови Кросса на берлінські політичні кола і підкреслює увагу з якою там слідкують за ходом переговорів між Анґлією та Америкою.

Зрештою московська преса так, як і давніше, стоїть тепер надалі під знаком особливо підкресленої здержливости у справах закордонної політики. Зокрема не поміщують московські часописи ніяких натяків на всякі господарські та політичні переговори, що під теперішню пору тут ведуться.

Тому, що в Совітах нема Різдвяних Свят, то й всю святочну підготову присвячено Новому Рокові, що проходить під знаком ялинки. Часописи та плякати заповідали кілька днів наперед новорічні імпрези. На кожному більшому майдані в Москві та на провінції влаштовано новорічні базарі".

ПОВІТРЯНІ БОЇ В АФРИЦІ

Рим, 2. І. — **Головне Командування Італійської Армії** подає:

У прикордонному районі **Киринайки** діяльність італійської артилерії що успішно обстрілювала ворожі самоходові батави. Відбито ворожу атаку на одне з передових італійських становищ на фронті Бардія.

Підчас інших боїв італійські війська примусили до втечі ворожий відділ в околиці Джаарбуд, що його підтримували панцирні вози. Ескадри італійських боєвих і ловецьких літаків завдали поважні втрати підчас частих атак на ворожі змоторизовані частини.

На **грецькому** фронті діяльність стеж і бої передових частин. Ескадри італійських ловецьких і спадних літаків Піккіятелі співділяли зі сухопутніми військами, бомбардували та обстрілювали скорострілами скупчення військ і поміч і батави. Притому підпалено численні вантажні самоходи.

Ворожа повітряна ескадра намагалася перевести атаку на Вальону. Протилетунська артилерія й ловецькі літаки зістрілили 4 ворожі літаки типу Бленгайм. Всі італійські літаки повернули.

——С——

Сотенний писар Лучинецький прискочив до Босаковського: „Чуєш? Само щастя тобі в руки лізе — бери!" — і тягнув Босаковського до шинкарки. Але вона вихопилася і вибігла зі світлиці, боячись, щоб жарти не пішли задалеко. А козаки тоді до Босаковського: „Вальку, схаменись! Ще собі жінка життя відбере з любови і будеш її мати на совісти. Кажуть тобі: женись!"

Босаковський голову рукою підпер: „Не можу".

„Ов! Не можеш?"

„Бо не шляхтянка".

„А де вона має написане, що не шляхтянка?"

„Не має гербу".

„Дурний ти зі своїми гербами, Вальку! Покійний Хмель не те був і молодшу доньку за козака віддав, а козак Виговський з княжною оженився".

„Хай буде, але я не хочу. Наш рід старий, здавна шляхоцький, не хочу розбовтувати крови".

Коршма від козацького сміху затряслася: „Не хоче розбовтувати крови! Який сміхун". Не бачили ми тих шляхтичів великоможних, що то з кійком на посполите рушення босоніж виступали, мов нагінка на лови! У подертих штанцях голим тілом світили, за панськими повозами з висолопленими лизнями підбігали. Не хоче розбовтувати крови!"

„А всеж таки, що шляхтич, то шляхтич!" — стояв при своїм Босаковський. — „І Свирговський і Байда і Сагайдачний і навіть покійний Хмельницький, хто, як не шляхтичі були? А Немирич може чорняк? А Богун? Не перечу, є і між козацтвом хоробрі лицарі, навіть дуже, як ось хочби покійного Нечая взяти, але до політики, то ви так годитеся, як воли до карити, не во гнів вам сказавши".

„А всеж таки з покійним Гетьманом вибилися ми на волю", — боронилися козаки.

„Але покійний гетьман мав Аксаків, Глинських, Яблоновських, Корецьких, Літинських, Рудницьких, Сроковських, Пашківських, Старицьких, Третяків і тисячі іншої шляхти. Перегляньте лиш реєстр з 1649 року, коли не вірите мені. Всі ми за тую Україну вкупі боролися і шляхта і козаки й міщани й посполиті і тому волю її добули, а тепер?"

„Не бійся, Босий, не бійся, якось воно буде".

„Якось воно буде", гірко всміхаючись Босаковський і впер свої ріжноманітні очі в те вікно, де муха в павутині билась.

Осінний день до вечора хилився. Випогоджувалося по бурі, дощеві краплі відривалися від листків і скапували на землю. Небом перекочувалися хмари: сиві, бурі і рудаві. Як останки військ, що з боєвища вертаються. Одна зачіпилася об верхів'я дерев і кидала тінь на той широкий шлях, що біг попри Оленчину коршму. Шляхом тим переїхав останній віз з поля, пересунулася отара, перебіг заяць і шлях став позіхати вечірньою, осінною нудьгою.

Нараз гень, аж там, де він з виднокругом зливався, щось чорне замайоріло, росло, оживало, наближалося. „Хтось їде", — сказав Босаковський і кілька пар цікавих очей зирнуло до вікна.

„Їздці".

„Козаки!"

„Чи не Журба це від гетьмана їде?"

„Він. Дійсно він. З канцелярії прикази привозить".

„Мабуть у новий похід гетьман кличе".

„Ще конотопські рани не загоїлися, а вже нас гетьман новими вщасливити хоче".

„Від Журби нічого доброго й не сподівайсь, на те він і Журба".

„Які ж бо ви!"

„Які ж бо ви!" — відізвався Телеп. — „Ще не знаєте з чим він приїде, а вже нарікаєте на нього. Підождіть, приїде до нас, то й почуємо. (Д. б.)

Життя і Право

Сьогоднішня податкова процедура

Загальні завваги.

Довоєнну податкову процедуру в справах безпосередніх податків нормувала податкова ординація з 15. березня 1934 р. (що її текст устійнено розпорядком міністра скарбу з 14. лютого 1936 р.).

Поява цього закону була чи не найважнішим явищем у 20-літній історії польського податкового права, бо він: а) вивів польське податкове законодавство з хаосу, який царював у ньому внаслідок помішання постанов матеріяльного й формального права, б) створив однородний і суцільний кодекс податкової процедури та в) на основі нових постанов дозволив податковим платникам належно обстоювати свої права, які частогусто були нешановані урядовцями з огляду на їх нефаховість, або й злу волю. Ґенеральним стосуванням вигідної засади „in dubiis pro fisco" розвязували польські урядовці всі важчі правні питання. Нова ординація дала змогу податникові відклику до комісії або міністерства (корпораціям) і жалоби до Найвищого Адміністраційного Трибуналу.

Нові німецькі розпорядки — залишаючи в засаді важною польську податкову ординацію — змінили багато її найсуттєвіших постанов, щоби в той спосіб упростити податкову процедуру. Відноситься це передусім до 7-го виконного розпорядку з 30. липня 1940 р. до засадничого розпорядку з 17. листопада 1939 р. про податкове право й адміністрацію. Найбільшими новостями — це введення т. зв. тимчасових вимірів і зміна процедури в справі відкликів.

Тимчасовий вимір податків.

На основі постанови § 1, ст. 1 цього розпорядку, скарбовий уряд може устійнити *тимчасовий* вимір податку, якщо є непевний чи податок повинен бути заплачений і в якій висоті. Цей вимір може бути застосований також і до платника, що підлягає люстрації. Стосуючи це уряд не мусить подати мотивів, але повинен покликатися на згадану вище постанову розпорядку. Ця постанова ставляє край тим платникам, що з уваги на байдужність чи злу волю не виконували своїх податкових обовязків, напр. не складаючи в речинцях податкових зізнань, деклярацій, заяв і т. д. Ця постанова може навіть стати в пригоді податникам. Сама його назва вказує на *тимчасовість*. По ньому повинен прийти *остаточний* вимір податку на основі фактичного матеріялу, згідно з обовязуючою постановою § 2, ст. 70 податкової ординації. Тимчасовий вимір дозволить точним платникам звільнитися від конечности податкових резерв, які вони мусіли зберігати нераз роками для заплати невимірених податків, що вельми утруднювало господарську пляновість.

Відклики в податкових справах.

В податковій ординації змінено також постанови про відклики. Розпорядок з 30. липня ц. р. (§§ 2—5) дозволяє оспорювати і податкові виміри і всі інші рішення (також і карні) скарбових урядів лише жалобою (Beschwerde).Жалобу треба внести до того скарбового уряду, що видав оспорену постанову і то в законному речинці, а саме: для карних рішень 2 тижні, для всіх інших 4 тижні.

Жалоби в справах виміру податку вирішують остаточно: а) начальник уряду, якщо податник не є членом німецького народу, і вартість предмету спору не перевищає 500 зл., б) скарбовий інспектор у всіх інших вимірах та в усіх карних справах. Ці рішення є остаточні і неоспорні.

Ці постанови ввійшли в життя 3. серпня 1940. Тому, якщо хтось вніс відклик по 4-х тижнях, себто 28-ох днях, відклик відкинено. Польська ординація дозволювала вносити відклик до 30-ох днів. Цей речинець, як бачимо, скорочено.

Постанова § 6 розпорядку з 30. серпня 1940 скасувала цілий ряд постанов польської ординації умовно, себто остільки. оскільки вони противорічать новим німецьким розпорядкам, зокрема §§ 2—5 того розпорядку. Питання чи і які постанови податкової ординації *противорічать* новим постановам може насунути в практиці оправдані сумніви, які вимагають авторитетного вияснення.

Омелян Ґермак.

Про будівельну службу

Розпорядок з 1. грудня ц .р. покликав до життя т. зв. „Будівельну службу в Ґен. Ґубернаторстві", якої завданням виконувати праці взагально-пожиточного й державно-політичного характеру та допомога на випадок катастроф.

Будівельна служб ділиться на три окремі національні орґанізаційні одиниці: Українську Службу Батьківщині (Heimatdienst), Ґуральську Краєву Службу й Польську Будівельну Службу. В цих орґанізаціях будуть молоді люди покликані з річників, визначених Ґен. Ґубернатором або які зголосилися до тієї праці добровільно. Час праці буде означений згодом.

Обовязок праці в цій будівельній службі спирається на постановах розпорядку з 26. жовтня 1939 (Ден. Розп. стор. 6) про примус праці для польського населення Ґен. Ґубернаторства. Жидів до цієї служби не покликуються. Цілу орґанізацію будівельної служби очолює її керманич, визначений Ґен. Ґубернатором ,який урядує в межах виділу Внутрішніх Справ при уряді Ґен. Ґубернатора. При шефах области та при повітових і міських старостах творяться теж уряди будівельної служби. Внутрішню орґанізацію тих урядів, покликання членів будівельної служби, їхні аванси, рід праці, тощо визначать майбутні розпорядки. Розпорядок обовязує від дня 1. грудня 1940 р.

Шукаємо:

В нашій правничій праці потрібні нам деякі видання, яких годі набути у звичайний спосіб. Тому прохаємо тих громадян, що мають і схотіли би нам продати (або бодай позичити) ці книжки і журнали, повідомити про це ввічливо Редакцію „Краківських Вістей", подаючи одночасно свої умовини. І так шукаємо:

1. Комплет „Життя і право", зокрема ч. 3 з 1934.
2. Комплет або річники „Часописі правничої".
3. Комплет або річники „Часописі правничої і економічної".
4. Комлет або річники „Правничого Вістника".
5. Збірники Правничої Комісії Наукового Товариства ім. Шевченка у Львові.
6. Альманах Союзу Укр. Адвокатів.
7. Nikolaus Czubatyj: „Literatur der ukrainischen Rechtsgeschichte".
8. Матеріяли до історії українського права вид. ВУАН в Києві.
9. Праці Комісії для вивчування звичаєвого права України вид. ВУАН в Києві.
10. Австрійський цивільний кодекс в українському перекладі проф. д-ра Дністрянського.
11. Правничі видання Всеукраїнської Академії Наук в Києві.
12. Правничі видання Українського Наукового Інституту в Варшаві.
13. Правничі видання Наукового Товариства ім. Шевченка у Львові.
14. П. Христюк: Замітки і матеріяли до історії української революції 1917—1920 р р. Т. Т. I—IV.
15. G. Jellinek: Verfassungsänderung und Verfassungshandlung.
16. G. Jellinek: Allgemeine Staatslehre.
17. G. Jellinek: Die Lehre von den Staatenverbindungen.
18. Hans Kelsen: Hauptprobleme der Staatsrechtslehre.
19. Hatschek: Allgemeines Staatsrecht.

Редакція „Життя і Право".

Жиди можуть мати тільки жидівську прислугу

В домашньому господарстві, в якому голова дому, його супруг або інший член домашньої спільноти є жидом ,не вільно держати не-жидівської прислуги. На виїмкові випадки дозволяє уряд праці (Арбайтсамт). Ті жиди ,що мають таку прислугу, мусять її негайно звільнити і про це повідомити дотичний уряд праці. Непошанування цього розпорядку потягне за собою кару вязниці і гривни. Хоч у розпорядку нема про це виразної згадки, проте на основі самого духа теперішнього правного порядку, можна думати, що карі підпадають не тільки працедавці ,але також не-жидівська прислуга, яка надальше, без дозволу, остане в жидівській службі.

В Ген Губернаторстві було багато наших дівчат ще зперед війни на службі в жидів, змушені до цього важкими господарськими умовинами, не маючи змоги деінде дістати праці. Цей розпорядок відноситься теж до них. Наші суспільні орґанізації, зокрема УДК. повинні присвятити увагу цій справі, а саме допильнувати, щоби вся наша домашня прислуга відійшла від жидів, а відійшовши знайшла заробіток та відповідне національне виховання, яке їм по жидівській службі буде дійсно необхідне

Інформації і правний порадни

1. Т. Ом. — Краків: У справі купна підприємства, що ним завідує Повірник (Тройгендер) слід зголосити відповідний внесок на окремім друку (у 2 примірниках) через Торговельно-Промислову Палату в Кракові до Шефа области (дистрикту) (Абтейлюнґ Віртшафт). При цьому слід виказатися відповідною готівкою (найкраще відпис банк. конта). Одначе якщо йде про підприємство, на правах ремісничого варстату, реєстрованого в тут. Ремісничій Палаті, тоді інша процедура.

2. В. Михайлюк — Лучиці: До СССР. засадничо можна висилати тільки пачки з проходженим одягом, на що слід мати окремий дозвіл Віртшафтсамту — у Вашому випадку краківської области з тієї метою мусите внести подання, залучуючи список усіх річей, що їх Ви хочете вислати. — Після контролі Девізенштелле та здезинфекування річей, отримаєте дозвіл, на основі якого зможете переслати пачку поштою на адресу, куди Вам треба. Харчів висилати не можна.

3. В. Н. в К. Відповідь на Ваш запит частинно як під 2) *Позатим рідні звідтіля покищо спровадити неможливо.*

4. Е. Кот. — Рад.: Спробуйте найти адресу Вашого брата у Франції через Міжнародний Червоний Хрест у Женеві, бо покищо нема ще поштової комунікації між незайнятою Францією та Ґен. Ґубернаторством.

5. М. Н-ик — Команча: Заподаний Вами подійсний стан недокладний так що не можна собі основно зясувати про що Вам у дійсности йде. — Тому найкраще зверніться до когось із українських адвокатів у Вашій околиці і дістанете добру та совісну пораду. Поручуванням адвокатських канцелярій — не займаємося. Список українських адвокатів у Ген. Губ. найдете в „Календарі Альманаху" на 1941 рік вид. Українським Видавництвом у Кракові, чи також в оголошеннях „Краківських Вістей".

ПОХОРОНИ ҐЕН. ВІКТОРА ЗЕЛІНСЬКОГО

Цоппот, 18. грудня 1940 р. — Цоппот-Данціґ. Вже самі ці назви викликають у Вас враження, звідки так ще недавно почався европейський конфлікт. Гук розбитих хвиль моря об береги нагадує ці дні, коли з Вільного Міста Данціґу рушили на Польщу закуті в залізо полки... Пригадуються хвилини, коли на його території шукали захисту перед польськими вязницями українці. Тоді вони заходили у Данціґу до сл. п. ґен. Зелінського. Нині приїхали ми зложити Йому останню прислугу.

*

В другій годині пополудні почилося в цвинтарній каплиці Цоппоту заупокійне Богослуженя, що його відправив о. Білецький. Перед третьою годиною впали його пращальні слова над домовиною Ґенерала: — „Ти ціле життя служив своїй Нації, тож хай Бог прийме Тебе в Своє Царство". І пролунало сумно „Вічная память". Востаннє споглянули ми на обличчя Покійного Ґенерала. Таке саме, як за життя було: спокійне й стоїчно певне. В четвертій годині після запечатання домовини похоронний похід вийшов з каплиці на могилу. Домовину несли б. старшини Української Армії. За домовиною ніс прибраний син і адютант останніх літ Ґенерала п. А. Романюк Його шаблю та синій жупан.

По хвилині похід спинився над могилою. По відправі останніх обрядів домовину спустили в сіру піскову могилу, не на рідному чорноземі, з якого виріс. Нагробні пращальні промови виголосили: від Родини й свояків А. Романюк, від УНО й старшин полк. Омельченко та Провідник УЦК з Кракова проф. д-р Кубійович. Киненням грудки сірої землі пращали всі приявні, що приїхали на похорон з Берліна, Кракова, Данціґу, Діршав і Ґотенгафен Покійного.

В годині 19-ій цього ж дня почалася уладжена заходом місцевого студентського Т-ва „Основа" й Філії УНО-Данціґ в Технічній Школі у Ваппензааль поминальна тризна призначена памяті Покійного. Відчинив її короткою промовою голова Філії УНО інж. Біласюк, в якій представив звязок Покійного з українським суспільним і студентським життя Данціґу та прочитав жалібні телеґрами, що надійшли від українських комбатантів, провідників українського й німецького суспільного й економічного життя. У дальшу програму вечора ввійшли промови полк. Омельченка, полк. Р. Сушка, представника ЦЕСУС-а Я. Шумелди та А. Романюка, які зясували Його заслуги для нашого Минулого.

П. Орлин.

Посмертні згадки

б. отаман-авдітор УГА.

помер після важкої, короткої недуги, дня 25. грудня 1940 р. у Відні в 55-ому році життя, залишивши по собі важкий жаль дружини, доні, рідні та б. товаришів зброї.

Покійний, син греко-кат. священика, підчас світової війни служив в австрійській армії. За заслуги мав високі відзначення, м. ін. і Ордер Франц Йосифа. По світовій війні вступив у ряди ріднього війська. Спершу був отаманом - авдітором у Станиславові, при Секретаріяті Військ. Справ, опісля з боєвими частинами перейшов усі важкі та радісні хвилини, також і т.зв. Чотирокутник смерти.

Саме в часі Чортківської офензиви пережив жахливий удар: польські війська в часі відвороту замордували його старенького батька пароха Монастириск і крилошанна, знущаючись так, що пекли його вогнем покладеного в кориті...

Ці переживання заєдно стояли Йому перед очима так, що й не мав ніколи сили зважитись на поворот до краю.

Був людиною великої товариської культури серед вищих старшин УГА, тому всі Його цінили й поважали.

Вічна Йому Память!

ТЕОДОРА з Демянчиків Ґ И Ж А

дружина емерит. директора школи в Висовій, мати д-ра Івана, інж. Теодозія, д-ра Михайла, дир. Мирослава і лікаря дент. Ореста, померла дня 26. грудня 1940 в 70. році життя. Похорон відбувся дня 29. грудня 1940 у Висовій.

В. Ій П.!

Анґлія на березі проваллля

Сумовиті слова Морисона

Берлін, 2. І. — На закінчення Старого Року анґлійський міністр безпеки Морисон виступив зі спеціяльним відручним письмом, що зясовує як не можна краще, до якої міри сильні атаки німецьксгс летунства вже спаралізували анґлійське господарське життя. Морисон пригадав велику німецьку атаку на Лондон з минулої неділі та жалівся, що німецькі атаки вже прийняли форму безперервного бомбардування великих анґлійських міст. Дуже часто запальні бомби, що летять як град, викликують безліч пожеж. Вони не тільки спричинюють великі шкоди в будинках, фабриках і маґазинах, *але вони також дають змогу ворогові, що атакує з повітря, орієнтуватися, де кидати вибуховими бомбами. Ніччю з неділі на понеділок тисячі німецьких запальних бомб* **майже змели з лиця землі велику частину лондонського Ситі** .

Такий стан приневолює анґлійського міністра домагатися, щоби побіч вогневої сторожі створили ще додаткові помічні пожежні орґанізації, що їх метою гасити вогонь. Відтепер пожежна сторожа має гасити великі пожежі, помічні вогневі відділи мають зайнятися тим, щоби зараз зробити нешкідливим запальні бомби. Кожний власник будинку, фабрики і підприємства має наглядати яа вогневою безпекою на своему терені. Більші підприємства та торговельні доми мають вдержувати власні постійні сторожі.

Дальше Морисон сказав до анґлійців дослівно так:

„В останньому часі в неодному місті ваша акція завела і ви занедбали працю для рідного краю."

На всякий випадок Морисон заповів законний примус у справі поборювання зогневої небезпеки.

Так виглядало новорічне слово анґлійського міністра. Він говорив не про перемоги й успіхи, але про самі чорні журби й заповідав нові небезпеки. Він признав також між рядками, що засоби, що ними розпоряджає Анґлія **не вистарчають** для оборони країни перед німецькими атаками.

БОЖЕВІЛЬНІ ПЛЯНИ АНҐЛІЇ СУПРОТИ ІРЛЯНДІЇ

Рим гостро осуджує наміри Черчіля

Рим, 2. І. — Безперервні атаки підводних човнів та летунства держав оси на брітійські транспорти під охороною викликують у Лондоні щораз то більше зрозуміння небезпеки. Коли Німеччина дальше масово вживатиме в тій війні підводних човнів та сильних летунських відділів, тоді більшість транспортів, під охороною, що везуть до Анґлії необхідні харчі, сировину, зброю та муніцію ніяк не зможе дійти до своеї цілі. Таким робом втратить всяке значіння і поміч ізза океану, що на ній анґлійці будують всі свої надії.

З тих причин Анґлія займає супроти Ірляндії щораз **грізнішу** поставу. Анґлійський уряд бажає обсадити своїми **військами Ірляндію**. Він має оманну надію, що з тих ірляндських баз він легче зможе поборювати німецькі підводні човни.

Щоби примусити Ірляндію піти на уступки, Анґлія має вхопитися з Новим Роком гострих господарських засобів. Коли б це не помогло, тоді Черчіль має вхопитися вже насильних засобів. Анґлія зовсім це скриває того, що питання ірляндських баз має для неї життєве значіння. Тому то в остаточному випадку, себто коли Анґлія опиниться в розпучливій ситуації, вона піде навіть на те, щоби розвязати питання ірляндських баз **проти права.**

На тлі цього всього стають зрозумілі слова Де Валери, що ірляндський нарід може ще опинитися в такому **примусовому положенні**, що ще раз мусітиме почати зі всією енерґією боротьбу за свою волю.

НОВИЙ ПОРЯДОК НА ДАЛЕКОМУ СХОДІ

Новорічне слово мін. Матсуоки

Токіо, 2. І. — Знагоди Нового Року ніппонський міністр закорд. справ Матсуока дав огляд ніппонської закордонної політики за минулий рік. Зміст цього огляду такий: Ніппон зробив дуже багато для орґанізації нового порядку на Далекому Сході. Досі в міжнародньому житті панувала безоглядна експльоатація, безоглядність сильних супроти слабих та всевладність золота. Кілька себелюбних народів зосередило у своїх руках всі величезні користі тієї експльоатації. Більшість народів світу просто дусилася під гнетом. Вони забажали мирним шляхом виєднати собі право жити, але їх домагання стрінулися з жорстокою відмовою. Не лишилося нічого іншого як вжити сили. Щоби створити новий порядок, мало знищити старий лад світу. Новий порядок має дати світові міжнародню систему мирного співжиття та добробуту. Людство треба звільнити від цього нещастя, що ним є експльоатація слабих сильними. Всім народам треба дати змогу зайняти відповідне місце. Вони повинні мати змогу свобідно розвивати свої етнічні особливості. Вони повинні теж собі взаїмно помагати. Все те, що діється тепер на Заході і Сході це вістуни великого епохального конструктивного порядку. Мало коли було стільки подій, що у минулому році.

Матсуока закінчив огляд світових подій побажанням, щоб світ відпочив у рямцях цього нового порядку, що гряде і буде ним у найповнішому значінні цього слова.

ПРАВДА ПРО АНҐЛІЙСЬКІ АТАКИ НА БЕРЛІН

Американець про анґлійські сплітки

Ню-Йорк, 2. І. — З Джерзі Ситі у стейті Ню-Йорк повідомляють: недавно вернувся з поїздки по Европі видавець щоденника „Катин Трейд Жернел" у Новому Орлеані Френсис Гикмен. Він заявив, що анґлійські бомбові атаки на Берлін просто викликують сміх. „Одна із найбільших несподіванок моеї поїздки це те, що анґлійці заподіяли такі невеличкі шкоди у Берліні" — сказав отверто Френсис Гикмен.

—0—

НОВИНКИ

КАЛЕНДАР

СІЧЕНЬ

3. Пятниця — мч. Юліянії
4. Субота — вмч. Анастазії

— ПРОСИМО всякі письма та замовлення на часописи, книжки, в справах оголошень — висилати до В-а у кожній справі окремо, а якщо в одним листі то кожну справу на окремих листках. При пересилці грошей треба обовязково написати на відповідній до того призначеній частині чеку чи переказу на що призначені гроші. Більші замовлення посилати в листі, подаючи дату, коли і чим вислані гроші. — Це улегшить нам працю, а для Вас приспішить виконання замовлення. — «Українське Видавництво».

— КНИЖКА: »ПРИЧИНИ УПАДКУ ПОЛЬЩІ« вже появилася з друку. Просимо вибачення ВШ. наших Передплатників і всіх, що на неї так довго ждали Первісно книжка мала появитися лише як передрук частин, що друкувалися в газеті. Одначе згодом виявилася конечність дещо справити, доповнити не лише текст, але що найголовніше зілюструвати книжку найконечнішими ілюстраціями — світлинами польських діячів, що відограли відповідну ролю у відношенні до нас українців, або причинилися до розвалу своєї держави. В книжці є також ілюстрації з руїнницької роботи поляків на українських землях як пацифікація, нищення наших товариств, установ та православних церков. Крім цього є там світлини німецьких державних мужів та світлини з жорстоких знущань поляків над німецьким населенням підчас останньої польсько-німецької війни. Є теж кілька карт, що докладно пояснюють зміст книжки та карта походу Німецької Армії на Польщу. — Зібрання того всього матеріялу вимагало доволі багато часу й тому книжка мусіла появитися зі значним опізненням. Зате книжка зискала на вартості. Зазначуємо, що кошти видання книжки зовсім зрозуміло значно збільшилися, тому й ціну мусіли ми піднести, а саме на звичайному папері коштує 5 зол., на кращому 7 зол. Пересилка 60 сот. — Хто давніше замовив книжку і за неї заплатив, не потребує доплачувати різниці. Всіх інших просимо при замовленні книжки вислати рівночасно належитість.

— „УКРАЇНСЬКИЙ ПРАВОСЛАВНИЙ ВІСНИК" 1. ч. органу Архиепископа Іларіона „Український Православний Вісник" у Холмі, що його видає Духовна Консисторія, спізнився з незалежних від В-ва причин, але цими днями вже вийде. Передплату висилати на адресу: Холм, Люблинська 6, „Українбанк" (конто 5). Місячно 1 зол., на три місяці — 3 зол.

— ПАМЯТІ БЛ. П. О. А. ПЕЛЕНСЬКОГО. 25-го грудня 1940 р. в 9-ий день після смерти бл. п. о. крилош. Андрія Пеленського відслужено в православній церкві св. Спаса в Люблині заупокійну літургію, після неї панахиду. Богослуження відправляв о. протоерей Яків Костецький. Співав православний хор під управою П. Лобачевського.

— КОНЦЕРТ КОЛЯДОК. Православний церковний хор у Люблині приготовляється на перший і другий день українського Різдва обійти українські доми з колядою. На Йордан хор задумує виступити з прилюдним концертом колядок і церковних кантів у салі міського театру.

— СПІЛЬНИЙ СВЯТ-ВЕЧІР У ПРАЗІ. В навечерия Різдва Христового 6. січня 1941 р. в год. 17-ій влаштовує філія УНО у Празі спільну вечерю для членів і зголошених гостей в салі «Унітарії» при Анеска ч. 9., кілька хвилин ходу від української греко-катол. церкви. Сподіються участи понад 300 осіб. — В дальші святочні дні відправлятиметься Богослуження у греко-катол. церкві при вул. Карловій ч. 1, як звичайно в неділю.

— УКРАЇНСЬКЕ БОГОСЛУЖЕННЯ І КОЛЯДИ З РАДІО. Тому, що наші свята припадають на будні радіовисильня у Празі передаватиме торжественну Службу Божу щойно в неділю 12. І. ц. р. від год. 9. до 10.30. Підчас Служби Божої співатиме відомий український церковний хор під управою дир. А. Буркацького церковні пісні Бортнянського, Гайворонського, Леонтовича і Кошиц, а при кінці колядки Лисенка, Стеценка і Леонтовича. Сопранове сольо співатиме п-ні Орися Мільфайтова. О-ко.

— НА ДОПОМОГУ УКРАЇНСЬКОМУ СТУДЕНТСТВУ д-р Роман Савойка у Кракові складає 50 зол. і кличе на довільні датки ВП. П. Д-ра С. Витвицького й Д-ра Ст. Ванчицького, адвокатів у Сяноці, Всеч. о. дек. І. Жарського в Глудні, о дек. О. Калужняцького в Іздебках, о. пар. Головіда в Глуичі та о. пар. О. Гадзевича в Динові. — Д-р Богдан Карпевич з Замістя, викликаний д-ром О. Галущаком, складає 100 зол. і кличе ВП. П. Р. Лаврука в Ряшеві, дир. м-ра Б. Бородайка в Вожучині та д-ра Михайлівського в Білгораї.

— НАЙБЛИЖЧІ СХОДИНИ УПРАВ СЕКЦІЙ ГОСПОДИНЬ СЯНІЧЧИНИ відбудуться в Сяноці в пятницю 10. січня в год. 11-ій передпол. в домівці УДК. На порядку дня: Звіт з праці Секцій, Інформації щодо дальшої праці, Поради господарські, Поради як жити в зимі, щоб бути здоровим, Внески і запити. — Проситься прибути на нараду також відпоручниць тих сіл, що потіли б започаткувати працю сільських господинь й готові тій праці дати поміч. — За Філіяльну Управу Секцій Господинь — О. Кисілевська.

З спорту

ЗИМОВІ МИСТЕЦТВА В КРИНИЦІ.

(ч) Зимові мистецтва краківського дистрикту визначено на 11—12 січня 1941 р. В програму змагань входять: лещетарський біг 18 км., зїздовий біг та показові скоки. Біг на 18 км. відбудеться 11 січня. Старт 9 год. рано біля Курготелю в Криниці. Зїздовий біг 12 січня — старт 10 год. рано з верху Яворини. Скоки цього ж дня в 15. год. на Вальдшанце в Криниці. Видача спортових чисел 10 січня в 18 год. в бюрі змагань. Роздача нагород по закінченню змагань о 19 год. в Курготелю.

Зголошення за посередництвом своїх спортових товариств приймається до дня 10. січня до год. 16-тої. Мужчини стартують у чотирьох клясах, беручи під увагу літа. Засаднича кляса для літ від 18—32. Жінки у двох клясах; засаднича кляса від 16—30 літ. На зїздовій трасі можна тренувати продовж трьох днів перед змаганнями

МИСТЕЦТВА ЕВРОПИ В БОКСІ

(ч) В Будапешті відбудуться боксерські мистецтва Европи в днях 16—20 квітня 1941 р. Не зважаючи на війну викликали вони велике зацікавлення. Зголосилося 12 держав на чолі з Німеччиною та Італією, що візьмуть участь у цих воєнних мистецтвах Европи.

Норвегія співпрацює з Німеччиною

Осльо, 2 І. — З приводу Нового Року промовив в норвежському радіо Відкун Квіслінг, провідник Національ Самлінгу. Підкреслюючи значіння теперішньої доби він заявив, що Норвегія повинна витягнути необхідні консеквенції. Від часу світової війни відіграється в Европі велика революція, що її шляхи зійшлися тепер в ідеях національ-соціялістичній і фашистівській, яких вістря звертається проти капіталістичної системи й англійсько - жидівської світової тиранії. Розвиток тієї революції можна порівняти до американських боїв за самостійність проти Англії. Так як тоді боролися американські кольоністи з англійською февдальною системою, закладаючи в 19. ст. свою організацію, так сьогодні бореться Европа за нову державно-суспільну організацію. Визвольні американські змагання звільнили Америку від панування Англії. Теперішня війна увільнить на завсіди Европу від загребущого марева Англії та її політики „діли й пануй".

Боротьбу з англійською тиранією муситься вести на морях, щоб скоротити безправе й виборoти свободу морей. У звязку з цим Квіслінг підкреслив низку сумних досвідів, що їх мала Норвегія, стрічаючись з англійськими методами.

Тепер Норвегія також наражена на бльокаду, а її торговельну фльоту частинно зрабували. Зі зломанням англійської тиранії на европейському континенті надійде доба справедливости. Німеччина покликала Норвегію до співпраці як рівноправний братній германський нарід, щоб будувати нову Европу.

Дальше Квіслінг гостро напятнував кліку зрадників-емігрантів, що передтим кермувала Норвегією. Ці люди сатотували оборону Норвегії, працюючи рука в руку з англійцями. Тепер вони „ущасливлюють" свою батьківщину, бомбами, що їх скидають на край і на норвежські кораблі.

Співпраця з Німеччиною — говорив дальше Квіслінг — необхідна для Норвегії. Ця співпраця може принести Норвегії тільки користі. Боротьба з Англією — це справа існування Норвегії.

—o—

ІТАЛІЙСЬКИЙ ГОСПОДАРСЬКИЙ КОМІСАР У СХІДНІЙ АФРИЦІ

Рим, 2. І. — На підставі розпорядку італійського віцекороля у Східній Африці, створили там головний комісаріят воєнної господарки в італійській Східній Африці. Мета тієї нової станиці — кермувати всіми господарськими силами країни у звязку з воєнною господаркою. Новий комісаріят полагоджуватиме такі справи як: достава харчів та розділ сировини й готових уже засобів як між військом так і між цивільним населенням. Крім цього комісаріят обіймає нагляд над усіми фабриками, що мають значіння для воєнно господарки.

Новим комісаром став сенатор Ґаспаріні. З ним співпрацюватиме прибічна рада такому складі: шеф ґенерального штабу італійсько армії у Східній Африці, заступник ґенерального ґубернатора та інспектор фашистівської партії у Східній Африці.

ДОВКРУГИ ПРОМОВИ ПАПИ

Рим, 2. І. — У звязку з різдвяною промовою Папи появилися в англійській пресі різні неправдиві вістки. Треба пригадати, що Папа Пій XII пригадав те, що виголосив був тому рік: про створення мира на засадах справедливости, слушности й чести. Папа не скривав факту, що відчувається охоту створення нового порядку та що переворот думок велить сподіватися „нової доби", що заведе порядок „органічно здоровіший, свобідніший і сильніший", перекреслюючи слабості й блуди минулого. Вкінці Папа сказав: „Церква не вважає себе покликаною до чинного співділання в цій акції. Вона бажає тільки, щоб усім народам зробити доступними християнські вартості".

—o—

Короткі вістки

= В НОВОРІЧНУ НІЧ було в Злучених Державах 150 смертельних випадків. З того 105 осіб погибло підчас комунікаційних катастроф.

= ЗАТОНУЛИ 2 КОРАБЛІ. Американська радіовисильня перейняла алярмові сиґнали англійського корабля „Нелджерс" і норвежського корабля в англійській службі „Талейран", 6.732 тон.

= КОЛИ ПРИЙДЕ АМЕРИКАНСЬКА ПОМІЧ? Сер Валтер Лейтон сказав після повороту з Англії, що допомоги Америки для Англії треба сподіватися найскоріше зимою 1941 р., або щойно літом 1942 року.

= ТОРГОВЕЛЬНИЙ ДОГОВІР МІЖ ІТАЛІЄЮ ТА БОЛГАРІЄЮ підписали в Римі після довших переговорів. Новий договір устійнює до 30. VI. 1941 виміну товарів, корисну для обох країн. Болгарія вивозитиме до Італії головно стручкові й олійні ростини, дріб і яйця, а ввозитиме мануфактуру, вироби механічного й хемічного промислу та південні овочі.

= ПРОМОВА МІНІСТРА ПАВОЛІНІЯ У ФЛЬОРЕНТІЇ. Підчас великої демонстрації фашистів і населення у Фльорентії міністр освіти Паволіні виголосив велику промову, в якій підкреслив, що кожний італійський вояк — це фашист, а кожний фашист вважає честю бути вояком. Підчас маніфестації підносили оклики в честь Фірера, німецької армії й нації.

— ВИПОЧИНКОВИЙ ТАБОР ДЛЯ ШКІЛЬНОЇ МОЛОДІ — ЮНАЦТВО і лещетарський інструкторський — відбудуться в Криниці від 11. І. — 22. І. 1941 р. Право участи в таборах мають: а) шкільна молодь (юнацтво) хлопці й дівчата — літ 15—18. б) лещетарі — зголошені через УДК. — Зголошення — негайно до УЦК (Відділ над Молоддю й Родиною). При зголошенні посвідка — дозвіл від даного УДК. Від. Оп. н. М. й Р. застерігає собі право зголошених не приняти. — Оплата: 3 зол. денно на харч, 15.— зол. на виряд — платні згори найпізніше в дні збірки. — Виряд: полевий і лещетарський. — В таборі строга карність. Збірка на місці табору 11. І. 1941 р. 8. год рано. В Криниці зголоситися до УДК (Вілля »Подвале«) по вказівки. — Керманич Відділу Опіки над Молоддю й Родиною при УЦК.

— ХТО ЧЕРГОВИЙ? Інсп. Д-р І. Е. Голубович з Тарноберега зложив 30 зол., з того: 10 зол. на допомогу студентству і кличе своїх товаришів: дир. Осипа Іжицького з Ядалів, дир. Миколу Алексевича з Тарноберега і дир. Льва Чучмана з Домбровіци, на довільну суму; — 10 зол. складе на зимову подомогу українцям і кличе: дир. Івана Лобая з Чокільник, учительку Павлину Куріївну зі Збиднева й учительку Марійку Турчиновську зі Сковежина — на довільну суму; 10 зол. на Миколая для незаможних українських дітей і кличе: проф. Волод. Павлиша з Тарноберега, проф. Ярослава Ільницького з Тарноберега, учит. Володимира Мірецького з Тарноберега й учит. Андрея Федчука з Вжав, на довільну суму.

НЕ ЗАБУВАЙТЕ ПРО ЗИМОВУ ДОПОМОГУ!

При всяких оголошеннях, що їх надсилається до Адміністрації для вміщення в часописах, треба надсилати одночасно належитість та подати, чи оголошення має бути вміщене в ЩОДЕННИКУ „Кр. Вісті" чи ТИЖНЕВИКУ, чи, може, в ОБОХ часописах.

Страшне пекло

Очевидці бомбардування Менчестеру

Штокгольм, 2. I. — Анґлійська інформаційна служба подає описи анґлійців, що були очевидцями останньої великої німецької атаки на Менчестер. В кожному разі з їх описів виринає ясніша картина знищення важних воєнних обєктів, як зі скучних урядових британських комунікатів, що повідомляють про ушкодження „будинків" та про „великі розміри шкід".

Один глядач сидів тоді на даху. Він пише так: Велика бомба вдарила у великий фабричний будинок у віддалі 120 м. і вибухла. У фабриці спалахнула пожежа. Вона так поширювалася, що незабаром ввесь будинок перемінився у **„справжнє пекло"**. Такі самі пожежі побачив згаданий глядач також у ближчій і дальшій віддалі в місті. З години важко змагалися з вогнем пожежні сторожі, поки встигли „частинно" спинити пожежу. **Цілу ніч небо над Менчестером розяснювали заграви пожеж. Було ясно як у білий день.** Ще досвіта не погасили багатьох пожеж.

Інший знову очевидець заявив, що після цього нагального налету **дуже багато роботи у Менчестері.** Шкоди, що їх заподіяли німецькі літаки — великанські, трудноші, що їх зустрів нормальний рух **„зовсім не малі"**. Сила силенна людей втратила працю. Їх варстати праці знищені.

БУДАПЕШТ ОЧІКУЄ ЮГОСЛАВЯНСЬКОГО МІНІСТРА

Будапешт, 2. I. — У пятницю вечо[р] повідомили півурядово, що югосла[вян]ський міністр заграничних справ Ці[нцар] Марковіч приїде до Будапешту біля 11 [і] 12 січня 1941 р. Його приїзд буде ві[д]віддю на поїздку мадярського міністра Чакія, що — як це вже відомо — їзди[в до] Білгороду підписувати пакт приязни з [Ю]гославією. Ґр. Чакі був важко захворі[в пі]сля тієї поїздки. Він ще й досі находи[ться] на лікуванні у будапештенській універ[си]тетській клініці. Останніми днями [його] здоровля покращало, він вже не ма[є га]рячки.

—с—

ОГОЛОШЕННЯ

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

АДВОКАТ на провінції пошукує рутинованого **концеіпієнта.** Зголошення зі заподанням дотеперішньої практики і своїх услівій, проситься висилати до Адм. Кр. Вістей під ч. 1914. 1-3

Потрібний від сейчас чесний з капіталом 5.000 зол. фахівець - купець до отворення ґалянтерії. Повищий капітал не мусить бути в цілості зараз ужитий. Зголошення слати до Адм. Кр. Вістей під ч. 1942. 1942 1-2

Зголошую неважною особисту виказку Д/54/40, яку видала волосна управа у Варяжі. — о. Роман Сологуб.

Шофера, механіка першорядну силу прийме — „Agraria", Люблин, Костюшка 8. 1889 1-4

Увага! Українці в Німеччині! Всі українські видання, як книжки, словники, календарі, портрети славних людей, тризуби, дістанете в Українській Книгарні „Пробій", Berlin, № 0,55, Chodowieckistr. 28/IV. 1890 1-7

Українці полонені увага! Можу затруднити мулярів та теслів. Вимагано: 9 літню практику в свому фаху. Зголошення надсилати на адресу: Arcadius Kozak, Baumeister, Bromberg, Taubenstrasse 48. 1857 1-7

Василик Андрій, пов. Бібрка, село Серники — шукає полонених односельчан, які находяться по шпиталях, Добрянський Іван, Хмаз Степан, а також друзів Сушка Степана і Сеха Василя з Белза. Ласкаві відомости на адресу: Peter Moch, Eberswalde bei Berlin, Schöpfurtherstrasse 1, I. 1944 1-1

Брате Данило! Напиши листа і пришли мені чистого, бо мої вертають. Рівнож прошу друзів Мирона, Влодка і Василя Собенка відізвіться! — Peter Moch in Eberswalde bei Berlin, Schöpfurtherstrasse 1, I, b. Köhler. 1945 1-1

На зимову допомогу укр. студентам переслали: філія Хлоп. Бурси св. Онуфрія в Ярославі зол. 15 і кличе: Бурсу I. ім. св. Онуфрія, Дівочий Інститут, Ремісничу Бурсу, усі в Ярославі; **Михальчишин** зол. 5 і кличе д-р Ів. Черкавського, д-р Вол. Жидяка, д-р Ю. Старосольського, дир. Бачинського, проф. Капія та Гарабача, інж. Паламарчука — всі з Ярослава; **I. рік відділ А Укр. Держ. торг. школи в Ярославі зол. 17** і кличе за посередництвом проф. проф. Гарабача О. I. рік відділ „Б" цеї школи, як рівнож Ремісничу школу і 3-літню Торговельну в Ярославі. 1946 1-1

Земляки з Отинії відозвіться на адресу: **Антін Залеський, Осердів, п. Белз.** 1941 1-1

Пошукую друзів з Шоломиї — Михайла Гупало, Петра Бутрина на адресу: Lojko Andrej, Berlin — SO. 36, Grünauerstr. 40. bei G. Koch. 1948 1-1

Браття і Знайомі **село Тростянець, пов. Добромиль,** відізвіться: — Pelikan Josef — син Івана bei Franz Kirschner in Kirnberg a/d Mank, — Wolsmast. 1949 1-1

Пошукую бувших товаришів з Франції — Василя Чуму і Анну Чуму, пов. Львів та Стефана Токарчука пов. Коломия, Василь Сушко, — Frankfurt a/Main, Haus Handwerkstr. 25. 1950 1-1

Пошукую Стефана Підвірного і Миколу Скибу як рівнож прошу всіх друзів зі села Селиськ і Романова, пов. Бібрка — відізвіться на адресу: Hryńko Solyna, Stalag I. A. Gefang. № 14386. 1951 1-1

Пошукую п. Державка Степана і друзів з Ніневa Долішнього, пов. Стрий. Schalawaga Matias bei Engel Sommer, Hildesheim, Mühlenstr. 16, I. E. 1952 1-1

Андрея Петровського з Мужилова, пов. Підгайці прошу подати свою адресу. Маю для нього лист від рідні і знимку. Прошу рівнож **Саляру Павла з Мужилова,** виїхав сюди, відізватися. — Mochun Mykola, Danzig, Brabang 16, Gebr. Hajking. 1953 1-1

Павла Берліиця з Козина і знайомих з околиці Дубини, повіт Дубно пошукує Іван Кудкудак, — Hennersdorf, Holzindustrie, Kr. Jägerndorf, Ostdeutschland. 1955 1-1

Михайла Ґаран, Лазорка Середу зі села Славятин, пов. Підгайці прошу відізватися: **Василь Пендзюр** in Frankfurt (Oder), Bahnhofstrasse 6/7. Bahnmeisterei. 1956 1-1

Друзі, також полонені з **Підсоснова, п. Бібрка,** пишіть на адресу: Cybriwskyj Ilko, Nürnberg, — Chemnitzerstr. 2, I. 1957 1-1

ПРИКРАСИ НА ЯЛИНКУ
поручає укр. коміс. управа фірми Горовіц, Шевська 6. 1958 1-2

На зимову допомогу укр. студентству складає п. Олена Борис зол. 50 і кличе: мґр. Ірену Салук, Д-ра Івана Смолинського з Криниці та інж. Яра Гладкого з Кракова. 1959 1-1

Судля пошукує пильно кімнату — радо з цілим удержанням. Зголош. до Адм. „Крак Вістей" під ч. 115. 1960 1-1

Зимова допомога це найважливіша справа. Памятайте про бідну дітвору про жертви війни, хворих по лікарнях і братів, що ждуть від Вас пом[очі]

ЦІНА ОГОЛОШЕНЬ: Ціла сторінка 600 зол., пів сторінки 320 зол., 1/4 сторінки 180 зол., 1/8 сторінки 150 зол., 1/16 сторінки 80 зол.
МЕНШІ ОГОЛОШЕННЯ: 1 міліметер ширини 1 шпальти (або його місце) 1 зол. — В тексті 100% дорожче, на першій сторінці 200% дорожче.
ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ: 30 сотиків за слово, найменше 3 зол. Для шукаючих праці 15 сот. за слово. Матримоніяльні по 50 сот. за слово.
КНИЖКИ: Всі книжки нашого видавництва продають книгарні й адміністрація видавництва. Хто хоче замовити книжки просто на свою адресу — повинен наперед прислати належитість і на пересилку, а тоді вишлемо бажані книжки.

ПЕРЕДПЛАТА „Кр. В.": Передплату треба висилати згори. Передплата однакова в краю й закордоном. Часопису на кредит не можемо висилати. При зміні адреси треба все подавати попередню адресу.
ВИСИЛКА ГРОШЕЙ: Гроші на передплату чи книжки з Генерального Губернаторства треба посилати переказами або чеками нашого видавництва Sch A Warschau Nr. 2.143. З Німеччини на чеками нашого видавництва на Postscheckkonto Berlin № 68085.
З Протекторату: чеками „Українського Видавництва" Postsparkasse Prag 78.513. Курс 1 нім марки 2 злоті; 1 чеської корони 20 гр.
При висилці грошей все треба подати на що призначені гроші. Звертаємо увагу: подавати читку і докладну адресу.

За Редакцію відповідає начальний редактор М. Хомяк у Кракові. Видає „Українське Видавництво", Краків, вул. Райхсштрассе 34, II. Тел. 230-39.
З друкарні „Нова Друкарня Денникова" під наказною управою, Краків, вул. Ожешкової 7, тел. 102-79.
Verantwortlich für den Gesamtinhalt und Anzeigenteil: Hauptschriftleiter M. Chomiak, Krakau. Verlag: „Ukrainischer Verlag" G. m. b. H. Kra[kau,]
Reichsstrasse 34. Fernspr. 230-39. — Druck: „Neue Zeitungsdruckerei", Kommissarische Verwaltung, Krakau, Orzeszkowagasse 7, Fernsprecher 10[2-79]